نگاه بیرون

انتظار می‌رود ایالات متحده دوباره تحریم‌ها را تعلیق کند

AP

ترجمه: شهرام زرندار

● انتظار می‌رود دولت ترامپ اوایل هفته آینده به کنگره بگوید ایران هنوز براساس توافق هسته‌ای سال ۲۰۱۵ عمل می‌کند. یک مقام رسمی ایالات متحده روز پنجشنبه درحالی‌که بررسی دوباره و وسیع‌تر سیاست آمریکا درباره ایران به دستور دونالد ترامپ هنوز ادامه دارد، این مطلب را اعلام کرده است. براساس توافق حاصله بین باراک اوباما و قدرت‌های جهانی دولت آمریکا باید هر سه ماه یک بار به کنگره گواهی دهد که آیا ایران براساس توافق هسته‌ای عمل می‌کند یا نه؟ ایران باید از یک‌سری شروط که برای محدودکردن برنامه هسته‌ای‌اش طراحی شده، پیروی کند. دولت ترامپ اولین گواهی خود را در ماه آوریل صادر کرده و باید در مهلتی که تا روز دوشنبه ادامه دارد، اعلام کند که آیا ایران براساس توافق هسته‌ای عمل می‌کند یا نه؟ هرچند مقامات محتاطانه اعلام کرده‌اند که ترامپ هنوز ممکن است نظر خود را عوض کند اما گفته‌اند دولت ترامپ خود را مهیای گفتن این کرده که صدالبته ایران هنوز براساس توافق هسته‌ای عمل می‌کند و کرده است. آنها می‌گویند گواهی‌ای که باید صادر کنند، درباره سیاست آمریکا در مورد ایران پیش‌داوری نمی‌کند. این مقامات دولت ترامپ مجاز به بحث‌کردن درباره این تصمیم در انظار عمومی نبوده‌اند و خواهان اعلام‌نشدن هویتشان بوده‌اند. وزارت امور خارجه آمریکا تا دوشنبه که آخرین مهلتش است، درباره اینکه دولت چه خواهد کرد هیچ سیاستی را تأیید یا تکذیب نمی‌کند. اما هیتر نورت، سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا گفته تا هنگامی که بررسی دوباره سیاست آمریکا درباره ایران کامل نشود، ایالات متحده به پایبندی در مورد تعهداتش در این توافق ادامه خواهد داد. این مسائل، لغو تحریم‌های مربوط به برنامه هسته‌ای ایران را دربر می‌گیرد. نورت گفته: «ما تضمین خواهیم داد که ایران درباره تعهداتش به‌طرزی سختگیرانه باید پاسخ‌گو باشد. منتقدان توافق هسته‌ای به نقض جزئی توافق اشاره می‌کنند، برای اینکه ایالات متحده بگوید ایران براساس توافق عمل نکرده است. اما آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای بر اجرای توافق هسته‌ای نظارت می‌کند. آژانس گفته: «ایران وسیعا و به‌طور جدی براساس توافق عمل کرده و می‌کند». ترامپ در دوران کمپین انتخاباتی‌اش یک منتقد صریح توافق هسته‌ای بوده، اما عقایدش را درباره اینکه توافق را پاره می‌کند، تعدیل کرد یا از اجرای اکید و شدید سخن گفت. ترامپ و برخی از اعضای عالی‌رتبه دولتش هنوز منتقد سرسخت توافق‌نامه‌اند، اما تا اینجا رئیس‌جمهور هنوز هیچ تصمیمی برای کنارکشیدن از توافق هسته‌ای اعلام نکرده است. غرق‌کردن کشتی توافق هسته‌ای باعث ایجاد شکاف بیشتر بین ترامپ و رهبران خارجی دیگر می‌شود که از قبل درباره کنارکشیدن ایالات متحده از توافق پاریس (توافق‌نامه جهانی تغییر آب‌وهوا) عصبانی هستند. قدرت‌های جهانی دیگر که توافق هسته‌ای را به اتفاق ایالات متحده امضا کرده‌اند، گفته‌اند هیچ تمایلی برای مذاکره مجدد بر سر این توافق‌نامه ندارند. با وجود لغو تحریم‌ها ایران هنوز در فهرست کشورهای حامی تروریسم وزارت امور خارجه آمریکا برای حمایتش از گروه‌های ضداسرائیلی قرار دارد و هنوز مورد تحریم‌های غیرهسته‌ای است که شامل موارد نقض حقوق بشر و حمایت از حکومت بشار اسد هم می‌شود. این توافق هسته‌ای از جولای ۲۰۱۵ در وین پس از ۱۸ ماه مذاکره به رهبری جان کری، وزیر امور خارجه ایالات متحده و دیپلمات‌هایی از چهار عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل، بریتانیا، چین، فرانسه و روسیه به دست آمده است. براساس متن این توافق، ایران توافق کرده تا برنامه هسته‌ای‌اش را به ازای لغو تحریم‌ها محدود کند، برنامه‌ای که برای مدت‌ها جهان آن را به‌عنوان برنامه‌ای مشکوک در جهت ساختن سلاح هسته‌ای به حساب آورده بود. براساس این توافق هسته‌ای، ایران در ازای لغو تحریم‌های هسته‌ای و آزادشدن میلیاردها دلار از دارایی‌هایش برنامه هسته‌ای خود را محدود خواهد کرد و کرده است.

سفیر پاریس در تهران در گفت‌وگو با «شرق» خبر داد

تسهیلات تازه برای اخذ ویزای فرانسه

شرکت‌های فرانسوی به آینده ایران اعتماد دارند

آرزو فرشید

تهران و پاریس در حال تحکیم روابط خود هستند؛ روابط اقتصادی و تجاری رو به افزایشی که با برخی از حوزه‌های سیاسی نیز همراه شده است. امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری جدید برای ارتباط با دنیا به‌ویژه ایران، دیدگاهی مثبت دارد و با آغاز به کار دولت دوازدهم می‌توان به سیر صعودی این روند امیدوار بود. با «فرانسوا سمنو»، سفیر فرانسه در تهران، به آنچه در سفر محمدجواد ظریف به پاریس گذشت و برنامه کشورش در رابطه با ایران پرداختیم.

از سفر اخیر آقای ظریف به فرانسه شروع کنیم، ارزیابی شما از دستاوردهای این سفر چیست؟

سفر بسیار مهمی بود. این نخستین تماس مستقیم آقای ظریف با مقامات فرانسوی بعد از انتخابات فرانسه بود. این گفت‌وگوها در ادامه تبادل مشترک اما در شرایط جدید یعنی پیروزی آقای مکرون در فرانسه و انتخاب مجدد آقای روحانی در ایران انجام شد.

پس از برجام و سفر پرزیدنت روحانی به پاریس، در ژانویه ۲۰۱۶، روابط ایران و فرانسه پویایی بسیار مثبتی داشت و در پرتو سفرهای متعدد وزرای دو کشور در ۱۸ ماه گذشته در زمینه‌های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی باقوام‌تر شد. هم وزرای امور خارجه و اقتصاد سفرهای متقابلی داشتند و هم شرکت‌ها، رؤسای دانشگاه‌ها، پزشکان و... که با یکدیگر تعامل دارند. آهنگ تعاملات در ماه‌های اخیر، با توجه به برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری، در ایران و فرانسه کمی کند شده بود. البته این بسیار طبیعی بود و پس از انتخاب امانوئل مکرون و انتخاب مجدد حسن روحانی، تماس‌ها با شدت بیشتری برقرار شد. دو رئیس‌جمهوری دو مرتبه با یکدیگر گفت‌وگوی تلفنی داشته‌اند. پرزیدنت امانوئل مکرون هم به مناسبت انتخاب مجدد رئیس‌جمهوری ایران به او تلفن کرد و هم برای اعلام مراتب تسلیت فرانسه پس از سوءقصد ۱۷ خرداد. سفر آقای ظریف به پاریس، در روزهای ۸ و ۹ تیر نیز مرحله بسیار مهم دیگری در ازسرگیری روابط دوجانبه و فرصتی برای دیدار با ژان‌ایو لودریان، وزیر امور خارجه و رئیس‌جمهوری فرانسه بود. در دیدارها مسئله بحران‌های منطقه‌ای نیز مطرح شد. چند روز بعد، در ۱۲ تیر و این بار در تهران، سومین نشست گفت‌وگوی سیاسی ایران و فرانسه میان کریستیان ماسه، دبیرکل وزارت خارجه فرانسه و مجید تخت‌روانچی، معاون وزارت امور خارجه ایران، برگزار شد. این دیدارها امکان بررسی همه جنبه‌های روابط دوجانبه‌مان اعم از سیاسی، اقتصادی و فرهنگی را فراهم کرد.

درباره روابط دوجانبه سؤالات بیشتری دارم اما قبل از اینکه از سفر آقای ظریف فاصله بگیریم، خوب است که به مسئله برگزاری اجلاس سالانه منافقین در پاریس بپردازیم. این اجلاس یک روز بعد از آنکه آقای ظریف فرانسه را ترک کرد برگزار شد و با گلایه مقامات تهران همراه بود. دولت فرانسه که قطعا می‌دانست این موضوع برای ایران خوشایند نیست، چرا در شرایطی که روابط دو کشور درحال افزایش و تعمیق است؛ اجازه برگزاری این اجلاس را داد؟

این موضوعی است که رسانه‌ها در روزهای گذشته بسیار به آن پرداخته‌اند. مقامات فرانسوی در حین سفر آقای ظریف با ایشان درباره این موضوع صحبت کردند. وقتی آقای ماسه در تهران بود نیز دراین‌باره بحث شد. هیچ ابهامی در این خصوص وجود ندارد و فرانسه و مقامات فرانسوی هیچ رابطه‌ای با این گروه ندارند. ما از اصول، ایدئولوژی و فعالیت‌های این گروه حمایت نمی‌کنیم. همان‌طور که می‌دانید، سازمان‌های دفاع از حقوق بشر نیز فعالیت‌های این سازمان غیردموکراتیک را که ماهیت فرقه‌ای دارد محکوم می‌کنند. تأکید می‌کنم دولت فرانسه هیچ رابطه‌ای با این سازمان ندارد. خودداری این سازمان از اعلام رسمی امتناع از خشونت از نظر ما محکوم است. مسئله این است که سازمان مجاهدین هر سال، در حومه پاریس، گردهمایی دارد و قوانین فرانسه مدافع حق آزادی تظاهرات و بیان است و مادامی که در این گردهمایی، عملی غیرقانونی یا خلاف نظم عمومی اتفاق نیفتاده، مقامات فرانسوی اجازه ممنوع‌کردن آن را ندارند.

بحثی که در ایران مطرح است، رابطه فرانسه با منافقین نیست. موضوع این است که برگزاری این اجلاس در پاریس می‌تواند بر روابط دوجانبه دو کشور اثر منفی داشته باشد همان‌طور که شاهد بودیم، برخی پیشنهاد کاهش روابط اقتصادی را مطرح کردند. مقامات فرانسه برای کاهش این اثر منفی چه فکری دارند و دلخوری پیش‌آمده را چطور رفع خواهند کرد؟

فکر می‌کنم به این موضوع پاسخ داده‌ام. این گروه هیچ ربطی به فرانسه ندارد و ما بر گسترش روابط خود با ایران در چارچوب برجام تأکید داریم. این مسئله موضوعی جدا از روابط دوجانبه است و در فرانسه به آقای ظریف متذکر شدیم.

به روابط دوجانبه‌ای که بر گسترش آن تأکید دارید، بپردازیم. آقای روحانی یک بار دیگر در انتخابات ریاست‌جمهوری ایران پیروز شدند و آقای مکرون که قبل از ریاست‌جمهوری در تفاهم‌های اقتصادی با ایران نقش داشت، اکنون رئیس‌جمهوری است. به نظر شما این دو دولت چه نقشی در ارتقای روابط مابین دارند؟

تأثیر بسیار زیادی خواهد داشت. اراده قوی و مشترکی برای اجرای برجام وجود دارد و آقای مکرون نیز سیاستی پراگماتیک و در جست‌وجوی مفیدبودن، دارد. لودریان، وزیرخارجه فرانسه نیز بر ضرورت اجرای دقیق برجام تأکید کرده است زیرا برجام یک تعهد بین‌المللی بسیار عمیق است و خیلی اهمیت دارد که دو طرف (ایران و ۵+۱) به تعهدات خود عمل کنند. مقامات دو طرف در سطح وزیران امورخارجه و رياست‌جمهورها به این ضرورت واقف و موافق اجرای کامل برجام هستند. ما حمایت خود را از برجام بارها اعلام کرده و می‌کنیم. از طرفی برجام در یک تاریخ نمادین یعنی ۱۴ جولای و مصادف با جشن ملی فرانسه امضا شده است.

گفته شده وزیر امور خارجه فرانسه به‌زودی به ایران سفر می‌کند. زمان این سفر مشخص شده است؟ برنامه‌های آقای لودریان در تهران چه خواهد بود؟

آقای ظریف این ظرافت را داشتند که از همتای فرانسوی خود برای سفر به ایران دعوت کنند. آقای لودریان نیز از این سفر خوشحال هستند. تاریخ سفر هنوز مشخص نشده است و در ماه‌های آینده انجام خواهد شد. این سفر در تعمیق روابط دوجانبه و کمک به حل بحران‌های منطقه اثرگذار خواهد بود.

بخش عمده‌ای از روابط دوجانبه به همکاری‌های اقتصادی مربوط می‌شود. توافقات مهمی در حوزه خرید هواپیما، خودروسازی و انرژی صورت گرفته است. درباره جزئیات آخرین وضعیت همکاری‌های اقتصادی ایران و فرانسه توضیح دهید.

همین‌طور است. مسائل اقتصادی در رابطه دوجانبه، جایگاه خاصی دارد. این روابط از یک سو برای دولت‌ها و از سوی دیگر برای شرکت‌های خصوصی دو کشور حائز اهمیت است. در واقع این همکاری‌هایی که برای دو طرف مهم است، میوه برجام است. توافق برجام در ۲۳ تیر ۱۳۹۴، لغو تحریم را پیش‌بینی کرده بود و ما بر این اعتقادیم که ایران باید از مواهب اقتصادی لغو تحریم‌ها بهره گیرد و چنین بهره‌گیری‌ای ضرورتا مستلزم پیشرفت مبادلات اقتصادی دوجانبه است. ما همکاری‌های فنی و اداری در سطح رسمی با وزارتخانه‌های اقتصاد، راه و ترابری و صنایع داریم. در حوزه‌های مختلف از جمله آموزش، فرایند استانداردسازی بین‌المللی و به‌ویژه در حوزه بانکی همکاری می‌کنیم. اینها در سفر آقای روحانی به فرانسه پیش‌بینی شده بود و ما به همان مسیر مورد توافق احترام می‌گذاریم و براساس آن عمل می‌کنیم.

> آقای ظریف این ظرافت را داشتند که از همتای فرانسوی خود برای سفر به ایران دعوت کنند. آقای لودریان نیز از این سفر خوشحال هستند. تاریخ سفر هنوز مشخص نشده است و در ماه‌های آینده انجام خواهد شد. این سفر در تعمیق روابط دوجانبه و کمک به حل بحران‌های منطقه اثرگذار خواهد بود

درباره همکاری شرکت‌های ایرانی و فرانسوی نیز توضیح دهید.

همکاری در سطح شرکت‌ها را باید به دو بخش مبادلات و سرمایه‌گذاری تقسیم‌بندی کرد. کشورهای بسیاری بعد از برجام در این بخش فعالیت کردند و فرانسه در این بین جایگاه ویژه‌ای دارد. تبادلات دوجانبه تا دوهزار درصد افزایش یافته است. شرکت‌های فرانسوی بسیاری به ایران آمدند. در حوزه خدمات نیز با شرکت‌های ایرانی تبادلاتی داریم. در حوزه سرمایه‌گذاری نیز همکاری‌های شایان توجهی داشته‌ایم. تقاضای بسیار بالایی از سوی شرکت‌های ایرانی برای مشارکت و مدرن‌سازی زیرساخت‌هایشان وجود دارد. می‌توان گفت هیچ کشور دیگری در این زمینه به اندازه فرانسه فعالیت نکرده است. مقامات فرانسوی فعالانه از بازگشت شرکت‌های فرانسوی به ایران که با موفقیت‌های بزرگی همراه بوده است؛ استقبال می‌کنند.

از انرژی صحبت کردید و من باید به بازگشت بزرگترین شرکت نفتی دنیا برای سرمایه‌گذاری در ایران اشاره کنم. آقای پاتریک پویانه مدیرعامل شرکت توتال به تازگی به تهران سفر کرده و با شرکت ملی نفت ایران و پتروپارس قراردادی امضا کردند. یکی دیگر از زمینه‌های عالی همکاری خودروسازی است. مذاکرات و توافقات برای ایجاد شرکت‌های مشترک میان سیتروئن و پژو با شرکای ایرانی‌شان، ایران‌خودرو و سایپا در زمانی بسیار کوتاه انجام شد و اکنون نخستین محصولات این سرمایه‌گذاری‌ها از خط تولید خارج شده‌اند. رنو نیز به همکاری با شرکای ایرانی خود ادامه می‌دهد و مشغول کار روی یک طرح جدید سرمایه‌گذاری مشترک است. این همکاری‌ها برای ایران به دستیابی به آخرین فناوری منجر می‌شود.

در حوزه ترابری نیز قراردادهایی امضا شده است. شرکت اروپایی ایرباس تاکنون سه هواپیما از صد هواپیمای موضوع قراردادش با ایران‌ایر را تحویل داده است. ای‌تی‌آر (شرکت هواپیمایی فرانسوی - ایتالیایی) نیز قراردادی برای تحویل ۴۰ هواپیما امضا کرده و هم‌اکنون چهار فروند از آنها را به ناوگان ایران‌ایر تحویل داده است. با توجه به وسعت ایران و انتظار مردم ایران، توسعه ناوگان هوایی کشور بسیار مهم است، بنابراین همکاری‌های فعلی در این خبر برای مردم ایران، فرانسوی‌هایی که برای گردش یا تجارت به ایران می‌آیند و دیگر گردشگران بسیار خوب است.

به اعتقاد من این همکاری‌ها نشانه اعتماد شرکت‌های فرانسوی به آینده ایران با وجود پس‌زمینه بسیار پیچیده بین‌المللی است. در اینجا من فقط از چند شرکت بزرگ یاد کردم، اما شرکت‌های کوچک و متوسط فراوانی نیز در زمینه‌های متنوع فعال‌اند و تأثیر فعالیتشان بر اشتغال در ایران و فرانسه به‌شکل محسوسی مثبت است. به همه اینها باید تبادلات انسانی دوجانبه را که رو به توسعه است، نیز افزود. در سال ۲۰۱۶ شاهد حضور بیش از ۴۰هزار ایرانی در فرانسه بودیم و این رقم در سال ۲۰۱۷ بیشتر خواهد شد. البته قبول دارم که روند توسعه اقتصادی برای مردم و مسئولان ایرانی بسیار کند پیش می‌رود. تصمیم برای سرمایه‌گذاری، اجرای آن و دیدن اثرات آن در اقتصاد زمان‌بر است و در شش‌ماه و یک سال آینده مشهود نخواهد بود.

با وجود همکاری‌های گسترده‌ای که به آن اشاره کردید، همچنان مسائلی در زمینه بانکی باقی مانده است.

بانک‌های بزرگ بین‌المللی هنوز با احتیاط بسیار حرکت می‌کنند. این مسائل از یک‌سو به خاطر حفظ برخی از تحریم‌های غیرهسته‌ای آمریکاست و از سوی دیگر به خاطر سیستم مالی ایران که هنوز به استانداردهای بین‌المللی، به‌ویژه در عرصه شفافیت نرسیده است. مشکلات هنوز باقی است اما راه‌حل‌هایی پیدا شده است. سیستم مالی ایران در حال انجام اقداماتی برای رسیدن به استانداردهای بین‌المللی است تا بتواند با کشورهای اروپایی همکاری‌های بیشتری داشته باشد. پیشرفت‌هایی در این مورد صورت گرفته و فرانسه آماده است مثلا درباره پاسخ به پرسش‌های F.A.T.F به ایران کمک کند. فرانسه ضمنا ابزارهای دیگری را در سطح ملی برای افزایش همکاری اقتصادی با ایران به کار می‌برد. یکی از این ابزارها بیمه اعتباری صادراتی است که از شرکت‌های سرمایه‌گذار در ایران حمایت می‌کند. به اضافه اینکه خزانه‌داری فرانسه به پروژه‌های مشترک ایران و فرانسه وام می‌دهد. بانک دولتی سرمایه‌گذاری فرانسه نیز برای تأمین مالی پروژه‌های مشترک ایران و فرانسه اقداماتی انجام داده است. این یعنی دولت فرانسه امکانات مالی دولتی را به توسعه روابط با ایران اختصاص داده است.

از توسعه تبادلات انسانی صحبت کردید. همین حالا متقاضیان ویزا صف نسبتا طویلی پشت در سفارت تشکیل داده‌اند. برای تسهیل صدور ویزا و افزایش این تبادلات انسانی چه تدابیری اندیشیده‌اید؟

این همان سؤالی است که در اولین روز ورود به ایران از خودم پرسیدم. اصلا درست نیست که متقاضیان ویزا را ساعت‌ها به‌خصوص در روزهای تابستان زیر آفتاب نگه داریم و باید روش بهتری برای این کار یافت. برون‌سپاری صدور ویزا به یک شرکت خصوصی راهکاری است که پیدا کرده‌ایم. این یک پروسه زمان‌بر بود و با مقامات فرانسه در این خصوص صحبت کردیم. نهایتا به این نتیجه رسیدیم که صدور ویزا را از هفته آینده (۲۷ تیرماه) به یک شرکت خصوصی بسپاریم. این شرکت در مرکز تجاری پالادیوم است و فضا و امکانات بسیاری بهتری برای پذیرایی از متقاضیان دارد. البته تصمیم‌گیری درباره صدور ویزا بر عهده سرویس کنسولگری است و این شرکت صرفا برای تشکیل پرونده و کمک به متقاضیان برای تکمیل پرونده است. از آنجا که در این شرکت امکانات بیشتری وجود دارد، حتما زمان موردنیاز برای تعیین وقت ملاقات و صدور ویزا بسیار کاهش خواهد یافت.

وقتی از همکاری‌های ایران و کشورهای اروپایی صحبت می‌کنیم، نمی‌توان به برگزیت و تأثیر آن بر توسعه روابط ایران و اروپا بی‌توجه بود. روابط فرانسه و ایران را در اروپای بدون انگلستان چطور پیش‌بینی می‌کنید؟

شما کاملا حق دارید که این سؤال را بپرسید اما انگلستان هنوز از اتحادیه اروپا کاملا جدا نشده است. فرضیه ما این است که روابط خود را با انگلستان حفظ کنیم. انگلستان از زمان‌های دور متحد فرانسه بوده و روابط اقتصادی و فرهنگی گسترده‌ای با این کشور داریم. صدها هزار فرانسوی در انگلستان زندگی می‌کنند و برعکس؛ انگلیسی‌های بسیاری ساکن فرانسه هستند. با توجه به اهمیت انگلستان و نقش مهمی که در مسائل بین‌المللی دارد، تلاش می‌کنیم روابط خود را حفظ کنیم. به هر حال نظر مردم انگستان برخلاف نظرسنجی‌ها بود و همه را غافلگیر کرد و اکنون مذاکرات اتحادیه اروپا و انگلستان برای تعریف چندوچون برگزیت آغاز شده است. این مذاکرات بسیار پیچیده، طولانی و عمدتا معطوف به مسائل نوعا داخلی است. اما تا جایی که به مسائل دیپلماتیک و به‌ویژه روابط با ایران برمی‌گردد، فرانسه به همکاری تنگاتنگ با آلمان و انگلستان و سرویس دیپلماتیک ادامه خواهد داد. این فرمت که به E3/UE معروف است، در موفقیت برجام بسیار مؤثر بود و بهتر است به همین شکل حفظ شود. اگرچه هنوز اتحادیه اروپا در تهران دفتر ندارد، اما، پس از برجام، روابطش به‌عنوان اتحادیه اروپا با ایران توسعه یافته است، به‌ویژه در چارچوب گفت‌وگوی سیاسی در سطح عالی. این وضعیت حتی در برگزیت ادامه خواهد یافت.

آخرین موضوعی که می‌خواهم درباره آن صحبت کنیم، مواضع فرانسه در مورد بحران‌های منطقه است.

بحران‌های بسیار و متعدد در منطقه فرانسه و ایران را نگران می‌کند و به همین خاطر می‌خواهیم در تغییر این وضعیت نقش‌آفرین باشیم. ثبات و صلح در خاورمیانه مسئله‌ای بسیار مهم برای دیپلماسی فرانسه است. به همین خاطر در مذاکرات هشت و ۹ تیر با آقای ظریف در پاریس و گفت‌وگوهای آقایان ماسه و تخت‌روانچی در تهران به این موضوع پرداخته شد. اولویت اصلی ما در سوریه و عراق مبارزه با داعش است. همان‌طور که می‌دانید، داعش به اروپا و به فرانسه حمله کرده و بسیاری از هم‌وطنان ما را کشته است بنابراین علاوه بر مبارزه با داعش، تأمین امنیت ملی خود را در مرکز توجه داریم. فرانسه با ائتلاف نظامی ضدداعش همکاری می‌کند و هدف اصلی ما خنثی‌سازی و شکست این گروه تروریستی است.

در میدان نبرد، قضایا به شکل روشنی در حال پیشرفت است. موصل آزاد شده و اکنون بازسازی سیاسی و زیرساختی عراق اهمیت ویژه‌ای دارد. دولت آشتی ملی باید با گردهم‌آمدن همه گروه‌های عراقی تشکیل شود و ما در این زمینه با ایران کاملا موافق هستیم و نظر مقامات ایرانی را درباره حفظ تمامیت ارضی عراق تحسین می‌کنیم.

خیلی مهم است که همه گروه‌های عراق برای ساختن آینده این کشور همکاری کنند. این کار سختی است و به توجه بسیاری نیاز دارد تا هیچ گروهی به جز دولت مرکزی عراق بر دیگر گروه‌ها پیشی نگیرد.

درباره سوریه نیز معتقدیم که ضروری است این جنگ و کشتار تقریبا ۳۶۰ هزار نفر در شش سال متوقف شود. پیشرفت نیروهای مورد پشتیبانی ائتلاف که فرانسه نیز عضوی از آن است، در محاصره رقه، پایتخت «خلافت» خودخوانده داعش در سوریه خوب بوده و انتظار داریم رقه به‌زودی سقوط کند. البته گروه‌های تروریستی دیگر مثل القاعده و جبهه النصره نیز وجود دارند که باید علیه آنها مبارزه کنیم.

ادامه در صفحه ۱۹

عکس: رضوه رستمی، شرق

روزنه

سخنگوی سازمان انرژی اتمی:

بدون حل مناقشه سیاسی نمی‌توانستیم به فعالیت‌های هسته‌ای خود ادامه دهیم

● **ایسنا:** سخنگوی سازمان انرژی اتمی برجام را توافقی «متوازن» دانست و گفت: اگر از دید سیاسی، حقوقی و فنی به برجام نگاه کنیم، به‌طور قطع ما به آنچه می‌خواستیم رسیدیم و تردیدی در آن نیست و برخلاف نظر برخی که بعضا ممکن است از سر بی‌اطلاعی صحبت کنند، باید بگویم ما مسیر خوبی را جلو رفتیم و می‌رویم و برجام اقدام مناسبی بود که در وقت خود انجام شد.

کمالوندی در پاسخ به این پرسش که برخی معتقدند برنامه هسته‌ای ایران می‌توانست بدون نیاز به تعاملات بین‌المللی ادامه یابد و همان میزان دانش، تکنولوژی و مواد هسته‌ای که در اختیار داشتیم، کافی بود؟ اظهار کرد: ما از این افراد دعوت می‌کنیم تا بیایند و در چارچوب‌های فنی صحبت کنیم. ما به لحاظ تولید سوخت و غنی‌سازی پیشرفت خوبی داشتیم و می‌توانستیم مقادیر بیشتری از سوخت را هم تولید کنیم یا غنای سوخت را نیز بالا ببریم، اما طرف مقابل هم تحریک می‌شد و فشار به ایران را چندین برابر می‌کرد. بنابراین کسانی که این ادعا را دارند، می‌توانند بگویند که ما در ۱۰ سال می‌توانستیم به این جایگاه برسیم که بتوانیم در نیروگاه‌سازی حرفی برای گفتن داشته باشیم؛ شاید بتوانیم اما با هزار اما و اگر.

وی در ادامه تأکید کرد: ما نمی‌توانستیم به فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای‌مان بدون حل و فصل مناقشه سیاسی و بین‌المللی بر سر آن ادامه دهیم. ما باید برخی واقعیت‌ها را بپذیریم. به طور مثال در بحث مواد خام اگر می‌خواستیم غنی‌سازی را ادامه دهیم، حتما باید این مواد را وارد می‌کردیم، چراکه در ۳۶ سال بعد از انقلاب هیچ محموله اورانیومی به کشور وارد نشد و از آنچه در اختیار داشتیم استفاده کردیم، حتی نتوانستیم محموله‌ای را که قبل از انقلاب خریداری شده بود، به کشور وارد کنیم. مواد خام اولیه که در اختیار ما بود، به آن اندازه‌ای بود که ما بتوانیم غنی‌سازی کنیم تا طرف مقابل را بترساند نه بیشتر. در حوزه تکنولوژی ما برای ساخت سوخت نیروگاه بوشهر از امکانات کامل برخوردار نبودیم؛ تازه اگر هم این امکانات را می‌داشتیم، مواد اولیه برای ساخت این میزان سوخت را نداشتیم. موادی که ما در کشور داشتیم، کفاف یک سال نیروگاهی مثل بوشهر را هم نمی‌داد.

این مقام سازمان انرژی اتمی ادامه داد: تست سوخت موردنیاز نیروگاه بوشهر مستلزم تست (PIE) که اصطلاحا تست‌های بعد از پرتودهی نامیده می‌شوند است که ما را صددرصد به لحاظ ایمنی ساخت آنها مطمئن می‌کند. این تست‌ها در آزمایشگاه‌های مجهزی باید انجام شود که این فناوری فعلا در اختیار ما نیست.

کمالوندی گفت: تولید داخلی مواد اولیه (کیک زرد) ما خیلی کم است؛ آن‌قدر که حداکثر پاسخگوی نیاز راکتورهای تحقیقاتی است و نه تولید سوخت نیروگاه‌هایی مثل بوشهر و این شکل تولید و مصرف‌کردن مواد اولیه، از دید کشورهای هسته‌ای و جامعه بین‌الملل و به ویژه دشمنان ما، فضای اتهام‌زنی علیه ایران مبنی بر تلاش برای اهدافی دیگر را بیشتر فراهم می‌کند... . سخنگوی سازمان انرژی اتمی افزود: اگر برجام نبود، صنعت هسته‌ای به کار خود ادامه می‌داد، اما سمت و سوی آن و چشم‌اندازش هم برای ما مهم بود.

وی در پاسخ به این پرسش که گفته می‌شود رآکتور IR – 40 می‌توانست قبل از برجام راه‌اندازی شود یا اگر محدودیت‌های ناشی از توافق اولیه ژنو و برجام نبود این رآکتور تاکنون راه‌اندازی شده بود، در همین حال رئیس پیشین مرکز ایمنی هسته‌ای کشور در گفت‌وگویی اظهار کردند که از طرف این مرکز رآکتور اراک هیچ‌گاه مجوز راه‌اندازی تا قبل از دولت یازدهم را نداشته است، گفت: رآکتور اراک در جا و زمان خود افتخاری برای کشور است. زمانی که تصمیم به ساخت این رآکتور گرفتیم به دانش و فناوری غنی‌سازی دست نیافته بودیم، هرچند تکنولوژی ساخت این رآکتور متعلق به نسل‌های رآکتور در گذشته دور است، اما در هر حال ساخت آن برای کشور افتخارآمیز بوده و تجربه‌ای مفید است. رآکتور اولیه اراک همه خواسته‌های ما را برای تولید انواع ایزوتوپ‌ها جواب نمی‌داد، از طرفی امکاناتی مثل امکان انجام تست انواع سوخت را نداشت. البته من نمی‌خواهم با گفتن این کمبودها اهمیت آن را پایین بیاورم.کمالوندی در عین حال تصریح کرد: اگر بخواهیم رآکتور اولیه اراک را با هر شکلی که هست به وضعیت گذشته بازگردانیم، حداکثر به یک‌سال‌ونیم زمان نیاز داریم. ما رآکتور را به نوعی تغییر داده‌ایم که می‌توانیم در صورت تصمیم نظام با توجه به وجود دانش و فناوری ساخت آن در کشور حتی در یک سال آن را به حالت اولیه بازگردانیم.